

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

Bn.
(Helv)

1942 VI. 22

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old)

Osztályozás

Tárgy

792

Hely

Idő

"1942"

Személy

KISÉRLETI JÁTÉKSZIN A JÓZSEF-UTCÁBAN...

Végre felvirradt az ismeretlen tehetségeknek. Azoknak, akik eddig hiába ostromolták a szerkesztőségeket, a színházak igazgatói irodáit és a hangversenydobogókat. A Kisérleti Játékszin tárt karral várja őket a József-utcában. Itt mindenki meghallgatásra kerül, legyen bár egyszerű gyárimunkás, vagy kiszolgálónő. Itt nem az összeköttetés számít, csak a tehetség. Pár héttel ezelőtt a következő felhívás jelent meg a lapokban: „Tehetségkutató pályázatot hirdet a Szépművesek Csoportja. Résztvehetnek tróák, költők, zeneszerzők, előadóművészek, énekesek és táncosok. Felvilágosítást nyújt a Csoport vezetősége. Bár nem akarjuk magunkat felfedeztetni, mégis érdekelt bennünket a dolog és elmentünk a József-utca legvégére, ahol meglepően intelligens titkár fogadott bennünket, Kiss Mihály gyárimunkás, a Kisérleti Játékszin igazgatója. Igen, igen, nem tévesen írtuk, ő az igazgató és egyben író is. A legutóbb színre került darabot is ő írta.

Pályadíjak:

babérkoszorúk, érmek és oklevelek

— Teljesen altruista alapon indítottuk meg ezt a versenyünket — mondja Kiss Mihály, aki titkári teendőket is végez. — Csoportunk minden politikától mentesen, kimondottan keresztény erkölcsi és nemzeti alapon küzd azért, hogy tagjai művészi elgondolásait, műveit, tudását a nagy nyilvánosság elé vigye. Ez elgondolás alapján, irtuk ki tehetségkutató versenyünket, mellyel célünk, hogy mindazok, akik ezideig mint kezdők, vagy még nem közismertek, de műveik, vagy előadói készségük a bíráló bizottság szerint a nyilvánosság elé vihető, azok csoportunk célkitűzése szerint érvényesülhessenek. A pályázatra beérkezett műveket és a jelentkező művész-jelölteket neves művészek bírálják el: Gergelyffy Gábor dr. író, Volly István, a neves népdalfeldolgozó, Major Tamás színész és rendező, Pataky Jenő, Cselényi József, Hajdu Anna művészek és Járossy Jenő dr. zeneszerző.

— Irtunk ki pályázatot drámára, színműre, népszínműre, vígjátékra,

filmforgatókönyvre, zeneművekre, dalszövegekre és a legjobb pályamunkákat nemcsak elhelyezzük, nyilvánossághoz juttatjuk, hanem babérkoszorúkkal, érmeikkel és oklevelekkel is jutalmazzuk. Külön pályázati csoport az előadóművészek, énekesek táncosok és zeneszerek, akiket személyes jelentkezés útján választunk ki és a május 31-én, a Zeneakadémia nagyertermében „Szeressük a munkásifjút” címmel rendezendő művészdélutánunkon már fel is léptettünk.

— A jelentkezések máris nagyszámúak, főleg Erdélyből és a Felvidékről jelentkeznek a pályázók, ami főleg arra jellemző, hogy, az idegen uralom alatt a magyar tehetségek számára nem termett babér.

„Énekelek tenort, altot és szopránt...”

Felhívásunk meglepően szép eredménnyel járt — folytatja a titkár. — A pályázati határidő május 15-e, de már eddig is rengeteg kézirat, szindarab és kotta érkezett be. Kész operetteket is kaptunk, több mint 100 drámát. Ezekből a megfelelőket, a saját színpadunkon akarjuk előadni és meghívjuk előadásainkra a budapesti nagyszínházak igazgatóit.

Kiss Mihály ezután leveleket mu-

lat. Az ország minden részéből jelentkeznek színpadi érvényesülést kereső művész és művésznő-jelöltek. Erdélyből írja egy fiatal leány, hogy nagyon szeretne feljönni az Akadémiára és kéri az egyesület támogatását.

— Mi anyagilag is hajlandók vagyunk támogatni a komoly tehetségeket — teszi hozzá Kiss Mihály. — Máris van két növendékünk, egyik operett tehetség, gyönyörű hangja van a másik drámai tehetség, mindkettőt tandíját mi fizetjük a befolyt tagsági díjából.

Mutat egy másik levelet is. A Kárpátaljáról érkezett, egy fiatal leány a következőket írja benne: „Én mint énekesnő szeretnék résztvenni a versenyen. Akik a hangom hallották, azt tanácsolták hogy, menjek énekesnőnek, mert a hangommal szép karriert csinálhatnék. És magam is ezt úgy érzem. Dehát tudom hogy ez mind kevés az üdvösséghez. Szeretném, ha a vezetőség hozzásegítene ahhoz, hogy felmehessek Pestré és megmutathassam, hogy mit tudok. Énekelek tenort olyan erős hangon, mint egy férfi, énekelek altot, általában alt hangom van és énekelek szopránt. De az áriám úgy a legmagasabb, mint a legalacsonyabb ponton tükéletes.”

— Mi magunk is kíváncsiak vagyunk erre a sokoldalú énekesnőre — mondja a titkár mosolyogva —

és összeadjuk a pénzt, hogy felhozzassuk Pestré. Hát hogyha tényleg énekesnő-fenomen, hisz annak idején, Görbe Jánosról se gondoltuk, hogy ismertnevű színész lesz belőle.

Mint munkás jelentkezett nálunk, az előadásainkon felléptettük, és mikor láttuk, hogy nem mindennapi tehetség, beirattuk a Rózsahegyi-szini iskolába. Most is van egy felfedezésünk: Árva János, aki a hozzáértők szerint a jövő nagy drámai tehetsége.

Próba a József-utcai Játékszinben

Beszélgetés után felmegyünk az elsőemeleti nagy színházterembe, ahol éppen próba folyt. Kiss Mihály és dr. Berecz Károly „Huszár-csákó” című operettjét próbálták. Az egyik betétszámot Kutas Béla 17 éves diák szerezte, s megállapításunk szerint még sláger lehet belőle. De az egész darab friss, ötletes már amennyiben egyes jeleneteiből megállapíthatjuk. Egyáltalában nem dilettáns munka és a szereplők is tényleg kiválókat tehetségek. Egyik közülök már kapott is hírekre szerződést. De a darab iránt is történt már érdeklődés. A Kisérleti Játékszin nemcsak operetteket ad elő szombat és vasárnaponként, hanem prózai darabokat is. A be-

érkezett darabok közül minden tehetséges munkát színrehoz.

Nem kell jósnak lennünk, hogy megállapíthassuk: a Kisérleti Játékszin elérjé a célkitűzéseit, mert nemcsak amatőr alapon foglalkozik a tehetségek kiválasztásával, hanem szívvel-lélekkel és kitartó munkával is.